

000000000000 000000 !

தீ வயையும் யாழ்ப்பாணத்தையும் பிரிக்கிற அந்த சிறிய கடல் பரப்பு ஒரு காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. கனகனின் பிட்டன் காலம் அல்லது அதற்கு முந்தியதாக இருக்கலாம். அங்கே சிறிய துறையிருந்ததற்கு அடையாளமாக உள்ளே சினை மடையென்று அழிந்து சிதறந்து காணப்பட்டது. அவன் அப்பன் சிலவேளை "அப்படியேறோட்டு தீ வுக்குச் சினைந்து. இப்ப கடல் மட்டிவிட்டது" என்று கதையளப்பான். ஒருவேளை அப்படி யிருக்காமோ என்று அவனும் நினப்பதுண்டு. ஏனெனில் தார்ப்பருக்கைகளோடு கட்டியறோட்டு ஒன்று கடலுக்குள்ளே போயிருப்பதையும் யாரும் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவ்விடத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் மட்டும் பாவிக்கிற இடமாகவே அது கனகாலமாக புளங்கி வருகிறது. அவர்கள் தங்குவதற்கான ஒரு நீண்ட வாடி ஒரு புறத்தில் அமறைந்திருந்தது. முந்தி ஓலகை கொட்டகையாக இருந்ததை ஒருமாதிரியாக அரசமாமியத்தப்பெற்று அஸ்பெஸ்டாஸ் கட்டையோடு கட்டிய சீமெந்துக் கட்டிடமாகக் கட்டியிருந்தார்கள். அந்தப்பகுதி பிரபல் யமாகவும், அவசியமானதாகவும் வரும் என்று எந்த மீனவனும் நினதை திருக்கமாட்டான். சிறிய வள எத்தில் சினைந்து மீன்பிடித்து வருகிற அவர்களை புத்திகாக ஒரு பிரச்சினை மழ்க்கடிக் கப்போகிறது என்று மக்குச் சாத் திரமா அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கடல் பரப்பு அமையாக இருந்தது. மனதில் எரியும் கனலை அடக்க முடியாதவர்களாக அண்ணன் மருகசே, கோபாலு, தில்லை, சப்பை போன்ற பிரதிநிதிகள் இடப்பில் ஆயுத்தத்தைச் சொருகியிருந்த அந்த திக் குவாய் ப்பெயினை சமீபந் திருந்தார்கள். கனகன், அன்ரன், நகுலன், நடசே சடெட் நடப்பதை வேடிக் கை பார்த்துக் கொண்டு ஓரமாக நின்றது.

"தம்பி, இது சரியில்லை. அவங்களை அந்தக் கரையிலிருந்து ஓடாதுக்கு நீ ஓப்புதல் தந்தாய். இப்ப, ஒரு வள எம் இந்தக் கரையிலிருந்து ஆட்களை ஏற்றிக் கொண்டு போயிருக்கிறது. உவங்களுக்கு சரியான பாடம் ப்பிப்பிக்கலேம். நீ ஓப்புதல் தந்திருப்பதால் நாம் எல்லாம் பொறுமையாக இருக்கிறம். அவங்களுக்கு நீ திட்டவட்டமாக வரையறை சொல்லி அதைக் கடைப்பிடிக்க வகைக் வேணும்" மருகசேன் கோப்பச்சே சுகனகனை சிறிது கிலி கொள்ள வதை தது.

இவன் பயம் அறியாதவன். உயர் சாதிப்பெண்ணைக் காதலிச்சு, கட்டிக்கொண்டு வந்து வாழ்கிறவன். நண்பர்கள் சிலருடன் எளிமையாக ஐயனார் கோவிலில் தாலி கட்டுறப்போது அந்த சாதியினர் ஊருக்குள் அட்டகாசம் செய்யவந்தார்கள். திருக்கை வால், மண்டா, ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு துணிவாக எதிர்கொண்டவர்கள். ஆட்தொகை, ஆயுதம் பற்றி எல்லாம் கவலைப் படாத கட்டம். இப்ப, இயக்கப் பெயினை ஒருத்தனையே காட்டமாக எதிர்கொள்கிறார்கள். இவர்கள், சடாரனைச் சூட்டுத்தள்ளி விடுவார்கள். கனகனால் அவனை மறிக் க முடியுமா? தெரியவில்லை. எனவே, பயந்த மனதுடன் நடப்பெறுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“பறித்தவற்றதைத் தராதவரகைக்கும் நான் உவ்விடத்தை விட்டு நகர மாட்டன்” என்று உறுதியாகத் தெரிவித்தான். சர்வசேனாக்கூ ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. ‘அவன் பாடும்’ என்று விட்டு விட்டு அங்கிருந்தவர்களையெல்லாம் தோரணையில் கட்டினான்.

“எவன்ரா, தோழர்ஈடுகையை உடசைச்சது?” அவனுடைய அதிகாரத் தோரணையைப் பார்த்து சபிழ இருந்தபிழவர்கள் திக்பிரமபைப் பிடித்துப் பயத்துடன் நின்றார்கள்.

வடிவலேனின் தோழர்களும் வானில் வந்து சேர்ந்தார்கள். தலவைப் போல இருந்தவர் அவனை வானில் ஏறச் சொன்னார். அவன் மறுக்கவே, இழுத்து வானில் ஏற்றி விட்டு “யாரும் வளம் ஓடவணைடாம்” என்று அறிவித்தான். ‘வகைக்கியை’ எடுத்து யாரோடேயே சிறிதுநேரம் கததைத்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு, வதைத் விழி வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்களைப் பார்த்து “இனிமே இயக்கங்கள் வளங்களை ஓட்டும்” எனத் தெரிவித்துவிட்டு வானில் ஏறிப் பறந்தான்.

கனகனாக்கூ நாசமாயப் போன படகூ ஓட்டம் என்றிருந்தது. இவர்கள் அனைவரும் மரவளங்களையே ஓட்டினர். ஒரு சிலரிடமே அவுட்புட மோட்டர்கள் இருந்தன. அவர்கள் பின்பகுதியில் பொறுத்தி வளத்தைச் செலுத்தினார்கள். பலர்தடிகளால் தான் வலித்தார்கள். வறிய நிலையில் இருந்த மீனவர்கள், வளப்பம் பெறுவதென்பது மிக மெதுவாக நடக்கிற ஒன்று. இந்த கடலில் தொழில் செய்ய வட்டக்கோட்டை, வடக்கராலி மீனவர்கள் கட்டவருகிறவர்கள். கடல்ப் போக்குவரத்தையெல்லாம் கொண்டவர்கள் இந்த கரையில் இருந்த தெற்கராலி மீனவர்கள் மாதிரியே. இவர்கள் எவரிடமும் பைபர்கிளாஸ் படகுகள் இருக்கவில்லை.

ஒருகாலத்தில், ஓடிய ரோலர் எனப்படும் பெரிய மரவளம் ஒன்றும், ஓட்டமற்ற ஒரு பகுதியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. கடற்படையினரின் அட்டகாசம் அதிகரித்த பிறகு அதனை ஓட்ட முடியவில்லை போல இருக்கிறது. அரசு படையினரின் கொடூரக் குணம் பிரசித்தமே. தமிழும் தெரியாத சிங்களவர்கள் வடக்கு, கிழக்கை ஆட்பிப் படகைக் கட்டி ஆசை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், பழைய அரசு ராஜதூரகாச சட்டத்தை அப்படியே ஜனநாயகத்தில், பயங்கரவாதச் சட்டமாகி விட்டு, இந்த படையினரீடாகத் தான் சொல்ல அஞ்சுகிற கார்ப்புரமான செயல்களை எல்லாம் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் மூதல் இலக்கம் மீனவர்கள் தான்.

இந்தியத் தமிழர் என்றில்லை, எல்லாத் தமிழர்களையும் பிடிக்காது. மீனவர்களைச்... சூட்டிகொண்டு விடுவார்கள். வசமாக அகப்பட்டால் கசாப்புத் தனமாக வட்டிக் கொலறதையும் செய்து வந்தார்கள். ஆழம் குறைவான கடல் என்றபடியால் கடற்படையினரின் பைபர்கிளாஸ் படகுகள், பாரம் கட்டிய ரோந்துப் படகுகள் இப்பகுதிகளில் பிரவசிக்க முடியவில்லை. அதனாலே ஓரளவு தப்பிப் பிழைத்து தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கடலில் ஓடிய பாதகைகள் கண்டு வறும் ஓடவணைடும். பெரும்பாலும் இருட்டிலே தொழில் நடந்தது. மலேகலெக்படர்கள் வளிச்சம் அடித்துப் பறக்கிற போது சிக்கல் தான். அதிலிருந்து யந்திரத்துப் பாக்கியிலிருந்து பறக்கிற குண்டுகளிலிருந்து தப்ப வணைடும். அவை வார போது சாக்குகளால் மட்டி மறத்து விடுவார்கள். கடல் மாவும் காப்பாற்றி வந்தாள். ஆழமான பண்ணைக்கடல் சற்று திரத்தில் தான் இருந்தது. கடலிலே பிறந்து வளர்ந்தவனால் ஆழக் கடலில் மீன் பிடிக்காமலும் இருக்க முடியாது.

அடங்கிக் கிடப்பவர்களா மீ னவர்கள் ?

சங்க இலக்கியங்களில் கப்பலை 'திமில்' என 'அழகைத் தாரர்கள்' என அறியப்படுகிறது, ஒரு காலத்தில் கடலகை கலக்கி ஓடிய முன்னோர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களோ இவர்கள்? என்ற ஐயமும் இருக்கிறது. இங்கே தொழில் செய்பவர்களை திமிலர்கள் என அழகைக் கிறார்கள். அந்த பழையை வீ ரமும் ரத்தத்தில் கலந்திருந்தது.

அதே போல சூளிபுரத்தசைச் சேர்ந்தவர்கள் முக்குவர்கள் எனவும் அழகைக் கப்பட்டார்கள். அதாவது, கடலில் பிடிப்பவற்றை பல வேறே ஊர்களிற்குக் கட்டி எடுத்துச் சென்று விற்கிற வணிகர்கள். இவர்களுக்கிடையில் இடையில் ஏதாவது வரலாற்றுத் தொடர்பு இருக்கிறதோ தரையில்லை? ஒரு காலத்தில் சிறப்பற்ற மீ னவ சமீபமாக இங்குள்ள மக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். இலங்கை ஒரு இறமை உள்ள நாடு இல்லை. அது இன்னமும் காலனி ஆட்சியைத் தான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. எசமானர்கள் தான் மாறி விட்டிருக்கிறார்கள். அஸ்தமிக் காத திமிரகைக் கொண்ட பிரித்தானியரிடமிருந்து காலம் பல நாடுகளை விடுவித்தது போல தமிழர்களையும், காலம் இவர்களின் நுகர்தலிலிருந்தும் ஒரு நாள் விடுவீக்கும்.

கோட்டையிலும், மண்டை தீ வுக்காம்பிலும் இருந்த படையினரின் கண்ணில் ஒருமுறை பட்டு விட்ட நாவாந்துறை, குருநகர், கரையார், பாசையார் மீ னவர்கள் சூற்றி வளகை கப்பட்டு கொட்டி ரமாகக் படுகொலை செய்யப்பட்டது காலகாலமாக அந்த மீ னவர்க்குடும்பங்களை பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு வரலாற்றுத் துயரம். அவர்களிறகான நினசை சினனத்ததை, குருநகர் பகுதியில் காணலாம். தமிழாராட்சி மாநாட்டில் இறந்தவர்களிறகான நினவைச் சினனத்ததை கோட்டைப் பகுதியில் கட்டியது போன்ற ... இன்னொரு .... சினனம்.

அச்சம்பவம், 1984ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் நடந்ததாக இருக்க வேண்டும்

கழுகு இயக்கம் அரசியல் அமைப்புகளைக் கட்டிக் கொண்டு இயங்கிற ஓர் இயக்கமாக இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய பிரதேச முகாம்களே இராணுவ முகாம்களாகத் தான் இருந்தன. முறையைக் கிரண்ட சாரர்களையும் கட்டி, "இனிமீ றக் கட்டாது" எனச் சொல்லி அவர்களையே ஓட வைத்திருக்க ஒரு அரசியல் அமைப்பு அவசியம். அதைக் கட்டிக் கொள்ளப் அவர்களிறகு நேரம் இல்லை. தவிர அவர்களுடைய தீ வுப் பொறுப்பாளரை காயப்படுத்து தியது இல்லாமல் ஆயுதங்களையும் பறித்திருத்திருக்கிறார்கள். எனவே மக்களை தண்டிக்க விரும்பினார்கள். அது தான் இயக்கங்கள் ஓடும் என்ற ஓரேபியாய் புரட்டிப் போட்டி உத்தரவு.

கனகனின் நண்பர்களின் இயக்கமும் பெரிதாக இருந்தது தான். ஆனால், பல வேறேப் பிரச்சனைகளால் பலவீ னமானதாகவே இருந்தது. அதனால் கழுகின் உத்தரவுக்கு எதிர் உத்தரவு போட்டு இயங்க முடியவில்லை.

மக்களின் தோல்வி இயக்கங்களின் தோல்வி தான்! அதை புரிந்து கொள்கிற நிலையில் இயக்கங்கள் இருக்கவில்லை என்று படுகிறது. இவர்கள், தங்களை "மக்கள் இயக்கம்" என்று வேறே சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள். ஒன்றிருந்தால், ஒன்றில்லை... என்ற கதை தான். இப்படியான நிலைகளால் தான் இன்று தமிழ் பகுதிகளைச் சிங்கள நாடு ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது.

எப்பவும், பிழையான நகர்வுகள் மறே கொள்ளப்பட்டால், அதன் வழியே சிலைலவும் கப்டாது, சிலைல விடவும் கப்டாது. சொல்வது இலகூ. நடமைமுறையில் ஒரு சிவங்கல்லைக் கப்ட எடுத்து வகைக் கமுடியாத நிலை. மக்களின் உழைப்பைப் பறித்துக் கொண்ட போது, அதை எதிர்த்துக் கதைக் காமல் நாவடதைத் துப்போய் இருந்தார்கள். கதைத் தாலும் சீ ராக மாட்டாது என்றாலும் கப்ட கதைக் கப்பட வணேடும் என்பது எவருக்கும் தெரியாமல் இருந்தது. தாழ்வுச் சிக் கல்களில் சிக் கிய சமூகம் முன்னறே முடியாததில்லை. முன்னறே முடியும். அதற்கு அவர்கள் 'அரசியல்' பபிக்க வணேடும். அவர்கள் ஒற்றுமை படாத நிலைக் கண்டது தான் பாரதி "வாய் வீ ச்சில் வீ ரரடி" என துயரம் பொங்க பாடுகிறான்.

கும்பையும் ஏலாமசைச் சபூழில், அதிகார துப்பாக் கிகளின் கீழ் நசியும் அபிமசைச் சபூழில் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்வதையும் விட்டு விடக் கப்டாது. ஈழத்தமிழரின் நசிந்த வாழ்க்கையில், காலத்திற்கு காலம் தலைவர்களும், மக்களும், மதத் தலைவர்களும் நியாயத்தை அதிகாரத்தோரணையில் இல்லாமல் நட்பு வழியில் பல தடவகைகள் சொல்லிக் களதைத் திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் தெரியாதவர்களாகத் தான் நம் வதைத்தியர்களும், பொறியியலாளர்களும் பபித்து வருவதாக நம் கல்வி கிடக்கிறது.

அவகை குப்பயைபோடும் குப்பயைக் கசேர்ந்து கலந்து கப்டாப் பாணியாகி, சீ ர் தபுக்கிப் பார்த்து சொல்ல முடியாமல் ஒவ்வொன்றாக அழிகிறதாகப் ...., ஒவ்வொன்றாக குப்பயைக் கிளற்று பொறுமையும் நமக்கில்லை, சந்ததிகளும் கு அவற்றை எல்லாம் எடுத்து ஒளிப்பாக, உரத்துச் சொல்லுறதும் இல்லாத சமோம்பறேகளாகவும் நாம் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்?

எல்லாவற்றையும்மேயாரும் சொல்லித் தான் நாமும், நமது சந்ததிகளும் அறிய வணேடியவர்களா? என்ன? , நாமாகவே ஒருவித தடேலுடன் அவற்றை எல்லாம் அறிய முயலக் கப்டாது? என்ன! சூய நம்பிக்கையும், சூய முயற்சியும் இல்லாத என்ன ஜென்மங்கள் நாம்!

இதற்கெல்லாம் அறிவதற்கு தடயையப் பிரித்தானியக் கல்வி முறை தான்... இருக்கிறது என எனக்குப் பபுகிறது. எமக்கென்று ஒரு கல்வி முறை இருந்தது. அதைப் போல எமக்கென்று இருந்த பழையவற்றை ...பலவற்றையும் தபுசி தட்பி பார்க்க ...வணேடிய அவசியங்களும் எமக்கு இருக்கின்றன என்றே எனக்கு தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன 1500, 1600 ம ஆண்டு காலங்கள் வரையில் பாய்மரக் கப்பல்கள் வடகடலில் பயணித்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றன. எமது மண்ட்டுமில்லை கடலும் கப்ட விடுதலைப் பெற வணேடும். நாவாய்த்துறை, நாவாந்துறையாகி அழகைக் கப்டுற இடங்கல்லைலாம் இன்றும் இருக்கின்றன. இவ்விடங்கள் எல்லாம் திரும்பவும் உயிர்ப்பெற்றெழ வணேடும். எமது கனவுகளை நாம் இழந்து விடக் கப்டாது; தொலைத்தும் விடக் கப்டாது.. ஒருத்தனும் குத் தோன்றி மட்டும் என்ன பிரயோசனம்?, எல்லாருக்கும் தோன்ற வணேடும். அப்துல்கலாம் சொன்னது போல எல்லோரும் கனவா காணுங்கள்

அந்த காலத்ததைப் போல நமது கடலில் நம் வள்ளங்கள், பாய்மரக் கப்பல்கள், படகுகள்...நிறைய இல்லாட்பிலும் நாலு, ஐந்தாவது நந்திக் கொடிகளுடன் மிதக்க வணேடும். முழுமையான அதிகாரம் படதைத் தாகப் மாகாணவரசாக நாமும் நடுஞ்சை நிமிர்த்தி நிமிர்ந்து நிற்க வணேடும். நீண்டபெரும்புச்சுகள் தான் சப்டாகப் வளையறேுகின்றன.

நாவல்களினன்றால் நிச்சயம் இந்த நாவலும் குறிப்பிடப்பட வணேடியது அவசியமென்று கருதுகின்றனே.

'வலேிகள்' தலாகுப்பின் பின் அட்டயிலுள்ள இவரபைப்பற்றிய அறிமுகத்தில் சில தகவற் பிழைகளுள்ளன. இவர் பிறந்தது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வண்ணார்பண்ணை என்னும் பகுதியில். ஆனால் இவரது பாலய காலத்தின் பரமும் பகுதி கழிந்தது கடலோரக் கிராமங்களிலொன்றான 'வடக்கு அராலியில்'. வவுனியாவிலும் இவரது குழந்தைப் பருவத்தின் சில ஆண்டுகள் கழிந்திருக்கின்றன. மலேமும் 'வலேிகள்' நபின் பின்னட்டை அறிமுகத்தில் இவர் கனடாவுக்கு 'அகதியாகப் புலம்பெயர்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இவர் கனடாவுக்கு நிரந்தர வசிப்பிட உரிமபெற்றுப் புலம்பெயர்ந்தவர்.

1983 கறுப்பு ஜபலகை கலவரத்ததைத் தொடர்ந்து ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகள் பலவறே ஈழத் தமிழரின் விடுதலை அமைப்புகளில் இணைந்து போராடப் பறப்பட்டனர். அவ் விதமாகப் பறப்பட்டவர்களில் இவரமொருவர். தனது அனுபவங்களை மயைமாக வதைத்து 'வகெண்ட உள்ளங்கள்' நாவலை இவர் படதைத் திருந்தாலும், இந்த நாவல் விரிவானதொரு நாவல்ல. ஆனால் இவ் விதமாகத் தமது இயக்க அனுபவங்களை மயைமாகக் கொண்டுவர ஏனையவர்களால் படகைக் கப்பட்ட நாவல்களிலிருந்து இந்த நாவல் முற்றிலும் வறேபட்ட கோணத்தில் படகைக் கப்பட்டிருப்பதொன்றே இந்த நாவலின் முக்கியமான சிறப்பாகக் கருதுகின்றனே. பொதுவாக இவ் விதமான படபைப்புகளை எழுதுபவர்களின் எழுத்தில் விரவிக் கிடக்கும் சயபுராணங்களை இவரது 'வகெண்ட உள்ளம்' நாவலில் காண முடியாது. 'வகெண்ட உள்ளங்கள்' என்னுமிந்த இந்த நாவல் 1983றும் 1987றும் குமிடபட்ட பகுதியில், ஈழத் தமிழர்களின் போராட்ட எழுச்சி எவ் விதம் ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் மீது தாகக் கத்தினை ஏற்படுத்தியது என்பதை விபரிக்கின்றது. அந்த வகையில் இந்த நாவல் அக் காலகட்டத்தை ஆவணப்படுத்திய முக்கியதொரு படபைபாக விளங்குகின்றது.

வகெண்ட உள்ளங்கள் கபறும் கதைதானென்ன?

இந் நாவல் உண்மசைச் சம்பவங்களின் அபிப்படையில் கற்பனை கலந்து எழுதப்பட்டதென்பதை நாவலாசிரியரின் நாவல் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பினில் காணமுடிகின்றது:

"சம்பவங்கள் சில உண்மயானவை. வவெவ் வறே இடங்களில் நடந்த கதைகளை நாவலுருவத்திற் காக ஒரு குடும்பத்தோடயே இணைந்து சில பொதுவான அபிப்பிராயங்களைக் கலந்து கற்பனை பண்ணி எழுதியிருந்தனே." (வலேிகள்; பக்கம் 59) அததுடன் நாவல் முழுவதும் ஆசிரியர் பசேச்சுத் தமிழதை தாராளமாகவே பாவித்திருக்கின்றார். அதற் குமொரு காரணத்தை நாவல் அறிமுகத்தில் கபறியிருக்கின்றார்:

"இரு தமிழ் வழக்கை விட்டு - உரயைடலை பசேச்சுத் தமிழிலும் மற்றதை சந் தமிழிலும் எழுதுதல் - ஒரு தமிழில் - எல்லாவற்றயும் பசேச்சுத் தமிழில் - எழுதிப்பார்க் கப்பட்டது." (வலேிகள், பக்கம் 59).

அராலித்துறை, கொழும்புத்துறை ஆகிய சிறிய துறைகள் அக் காலகட்டத்து அரசியற் சபிழல் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இதனை நாவல் இவ்வாறு பதிவு

செய்கின்றது:

"தீ வுமக்கள் முன்னர் பண்ணை வழியாலும், காரணகர் வழியாலும் சின்று கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டையில் அரசபடகைகள் குவிக் கப்பட்டு பண்ணைபாதையில் மண்டைத் தீ வுமுகாம் நிறுவப்பட்டபோது அது அடையப்பட்டது விட்டது. காரணகர் பாதை மாத திரமே போக குவரத் துடையதாக இருந்தது. அண்மகை காலம் தொடர் அப்பகுதியில் கடற்படையின் அட்டகாசம் அதிகமாக இரண்டாவதும் தடையப்பட்டது விட்டது. இதனால் கவனிப்பாரற்றுக்கிடந்த அராவித்திறை, கரையிர், கொழும்புத்திறை போன்றவை பிரசித்தமடைந்தன. இவ்விடத்தில் சிறிய வளங்களை மட்டும் அதிகமாகக் கொண்டிருந்த வாலயைமன் கோவில் பகுதி மீனவர்கள் தலகைக்கு இரண்டு மீனற்று ரப்பா என வசிலித்து தீ வுப்பகுதியில் கொண்டுவர விரைவிட ததொடங்கினார்கள். இரூ கரகைகளிலும் மினி பஸ்கள் சித்தந்த தாரறோட்டில் பழுவதியகை கிளப்பிக்கொண்டு வரத்தொடங்கின. பற்றறோல், டீ சல், மண்ணெண்ணெய்க்கடை, ததே தண்ணிக்கடை என மூலகைக அத்திறை முக்கியத்துவம் பற்றறுவிட்டது. (வலைகள்; பக்கம் 62)

இவ்விதமாக அக்காலகட்டத்து அரசியற் சமூக காரணமாக முக்கியத்துவம் பற்ற அராவித்திறை மலேமும் பலரணைகத்தொடங்கியது. கடல்வலயச் சட்டங்களால் மீன பிடித்தல் அறவே இல்லாதிருந்த காலகட்டமது. கரவைலை போட்டவர்கள் மட்டும்மே சிறிதளவு தொழில் செய்த காலகட்டம். இதனால் பொருளியலர் தியில் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கடற்பொழிலாளர்களுக்கு அராவித்திறைகை கற்றே பட்ட முக்கியத்துவம் இன்னும்பொரு வழியில் உழைப்பதற்கான வழியினதை திறந்து விட்டது. சிறிய வளங்களை வதை திருந்த வாலயைமன் கோவிற்பகுதிக் கடற்பொழிலாளர்கள் பயணிகளதை தீ வுப்பகுதிக் குக் கொண்டுவர விரைவிட உழைக்கத்தொடங்கியதை கண்ட கடல்வலயச் சட்டங்களால் தொழில் முடக்கப்பட்டிருந்த நவாலி, ஆனகை கோட்டைப்பகுதி மீனவர்கள் தம் பெரிய வளங்களகை கல்லுண்டாய்க் கடலினிட்டு அராவித்திறைகை குக் கொண்டுவந்து பயணிகளதை தீ வுப்பகுதிக் குக் கொண்டுவர சலெல்த தொடங்கினார்கள். இது சிறிய வளங்களகை வதை துப் பயணிகளதை ஏற்றி இறக்கிக் கொண்டிருந்த வாலயைமன் கோவிற்பகுதி கடற்பொழிலாளர்களுக்கு அதிரும்ப தியினதை தருகின்றது.

இந்த இரூபகுதி கடற்பொழிலாளர்களுக்கான தொழில் ரீதியிலான மூரண்பாடுகள் இயக்கத்தின் தலையீட்டினதை அங்கு ஏற்படுத்துகின்றது.

"கரையிலிருக்கிற வளங்களுக்குத்தான் முதல் சலுகை வண்டும் என்ற கோரிக்கையை தீ வுப்பகுதிப் பொறுப்பாளரான ஓரியக்கத்தின் அந்த திக் குவாய்ப்பொடியின் ஓரளவுக்கு ஏற்றிருந்தான். அதன்படி வாலயைமன் பகுதியினர் தீ வுக்கு ஆட்களை, சாமான்களைக் கொண்டுவரவதென்றும், மற்றவர்கள் தீ வுப்பகுதியிலிருந்து வருகிற வரத்ததைப் பாபத்தென்றும் முடிவாக் கப்பட்டிருந்தது." (வலைகள்; பக்கம் 63).

இவ்விதமாக முடிவாகியிருந்த சமூககை கடும்கும் வகையில் பெரும் வளம்மொன்று அராவித்திறையிலிருந்து பயணிகளதை ஏற்றிக் கொண்டுவர தீ வுப்பகுதிக் குச் சின்று செயலானது மீண்டும் வாலயைமன் கோவிற்பகுதி கடற்பொழிலாளர்களதை ஆத்திரத்திறை குள்குகின்றது. தமது தொழிலினதை நிறுத்திவிட்டு நியாயம் கடைக்கத்தொடங்கினர். இதனால் தீ வுப்பகுதிக் குச் சலெலவந்த பயணிகள் போக குவரத்து ஏதுமின்றிப் பெருகத்தொடங்கினார்கள். அச்சமயம் இன்னும்பொரு பெரிய வளம் கரையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது வாலயைமன் பகுதி

கடற்தொழிலாளர் களுக்கு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. மூர்கசே எனற கடற்தொழிலாளர் தலமையில் சிறிய வள எதத்தில் பெரிய வள எததுககுச் சினற வாலயைம மன பகுதி கடற்தொழிலாளர் கள் பெரிய வள எதது கடற்தொழிலாளர் களைப் பலமாகத் தாக் கினார் கள் . ஓர்வனது காலை ஓடித் தார் கள் . அந் த வள எதத்தை துரத்தி விட்டுப் பெருமித்ததுடன் கரகைக் குத்திரும் புகின்றார் கள் வாலயைம மன பகுதி கடற்தொழிலாளர் கள் . ஆனால் அந் த அமதி நீ டிக் கவில் லை. அடுத் த பதினநை்து நிமிடங்களில் 'ஐந் தாறு -பெடியளக்'ளுடன் நாலநை்து வள ளங் கள் இக் கரநை நோக்கி விரநை்து வருகின்றன. இதனை ஆசிரியர் இவ்வாற்று விவரிக்கின்றார் :

"அவர் களுக்குத் திகில் பரவத்தொடங்கியது. 'வருகிறவர்கள் மற்ற இயக்கத்துப் பெடியள' எனத்தில் லைக் கத்தினான் . 'நீ தானே ஓப்புதல் தந்தாய்' என்று மூர்கசேன் தொட்டுப் பலர் அவனைச் சபிழ்ந்து கொண்டனர் ." (வலேிகள் ; பக் கம் 64).

இவ் விதம் வந்த மற்ற இயக்கத்துப் போராளியான வபிவலே என்பவன் இடுப் பிலிருந்த ரிவால் வரை எடுத்து மலே வபி வகைக் கவலே, அப்பகுதியினர் அவன் மலே பாய் ந்தரவனிடமிருந்த ரிவால் வர் , மகசீ ன் , கிரனடே டு எல்லாவற்றையும பறித்ததுடன் அவன் தலயிலும் அடித்து மண்டயை உடதத்து விட்டார் கள் . அவனோ தன்னிடமிருந்தவற்றைத் திரும் பப்பெறாமல் அவ் விடத்தலைவிட்டு நகர் வதில் லையென்று நிற்கின்றான் . இதற கிடயில் வபிவலேவின் இயக்கத்தினர் அங்கு வருகின்றனர் . 'இனிமலே இயக்கங் கள் வள ளங் களை ஓட்டும் " என்று அறிவிக் கின்றனர் . இவ் விதமாக வள ளங் களில் பயணிகளைத் தீ வுப்பகுதிக்குக் கொண்டு செல் வதும் , கொண்டு வருவதும் அப்பகுதி கடற்தொழிலாளர் கள் கைகளிலிருந்து இயக்கங் களின் கைகளுக்கு மாறுகின்றன. இங்கு ஓன் றினகைக் கவனிக் கலாம் . இனிமலே இயக்கங் கள் தாம் வள ளங் களை ஓட்டும்என்று மற்ற இயக்கத்தினர் அறிவிக் கின்றனர் தேவிர தாம் மட்டும் தான் வள ளங் களை ஓட்டுவதாக அறிவிக் கவில் லை. அதற்கும் ஓர் காரணமிருந்தது. அக் காலகட்டத்தில் இயக்கங் கள் அனதையும் தமிழ் ப்பகுதிகளில் இயங்கிக் கொண்டுந் தன . ஓர்வரயைொர்வர மூறாக அழிக் கத் தொடங்கியிருக்கவில் லை.

மற்ற இயக்கத்தினர் மீ துமக் கள் நடத்திய தாக் குதல் காரணமாக வள ளமடே டுதலை இயக்கங் கள் எடுப்பதாக மற்ற இயக்கம் அறிவிக் கின்றது. அதே சமயம் இயக்கத்தினர் மீ தும் அப்பகுதி மக் கள் தாக் குதல் நடத்தியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது தெளிவாக நாவலில் குறிப்பிடப்படவில் லை. ஏற கனவலே நாவலில் பெரிய வள ளக் காரர் தீ வுப்பகுதியிலிருந்து பயணிகளைக் கொண்டு வரவனே டும்என்றும் , வாலயைம மன பகுதியினர் பயணிகளை, பொருட் களைக் கொண்டு செல் வதென்றும் இயக்கத்தினான திக் குவாய் க் காரனொர்வனுடன் அப்பகுதிக்கடற்தொழிலாளர் கள் கதைப்பதாகவும் , அச் சமயத்தில் பெரிய வள ளமொன்று பயணிகளை ஏற்ற அப்பகுதிக்கு வருவதாகவும் , அவ்வள எதத்தில் வந்தவர்கள் மீ து வாலயைம மன பகுதி கடற்தொழிலாளர் களால் தாக் குதல் கள் நடத்தப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அவ் விதம் தாக் கப்பட்டவர்கள் யார் ? ஏனைய பகுதி மீ னவர்களா? அல்லது இரூ பக் கத்தினருக்குமிடயில் சமாதானம் செய் த இயக்கத்தைச் சரே ந்தவர்களா?

அதே சமயம் நாவலின் இன்னுமொரிடத்தில் தீ வுப்பகுதியில் இயங்கிய இயக்கத்தின் போராளியொர்வனின் கை வாலயைம மன பகுதியினரால் மூறிக் கப்பட்டதாகவும் , அதன் காரணமாக இயக்கத்தின் தீ வுப்பகுதியைச் சரே ந்தவர்கள் இரவில் வந்து ஆறுபரேகை கதைது செய் துக் கொண்டு போனதாகவும் கஃறப்பட்ட டுள் ளது. (வலேிகள் ; பக் கம் 70).

மற்ற இயக்கத்தின் போராளியொருவனின் மலே தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு ஆயுதங்கள் களையப்பட்டது தளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டதையே இயக்கத்தின் மலே நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் சம்பவம் தளிவாக விபரிக்கப்படவில்லை. ஒருவனே நபரின் சில பகுதிகள் விடுபட்டுப்போயுள்ளனவோ?

நாவலில் வரும் கீழ்க்கண்ட வசனங்கள் விளக்குவதென்ன?

"..ஆனால் இரண்டையும் (இயக்கங்களின்) உடனே அணுகப் பயந்தார்கள். ஒன்றிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறித்திருக்கின்றார்கள். ஒன்றைக் காயப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அவ்மரியாதையின் தாக்கம் எவ்வளவு இருக்காமோ? அணுகாவிட்டாலும் நிலைமை சீர்கடோக்கிவிடும்..."(வலேிகள்; பக்கம் 66)

ஆசிரியர் ஓரிடத்திலும் இயக்கங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அவர் அந்த இயக்கங்களைக் குறிக்கக் குறிப்பிடும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு அவ்வியக்கங்களின் பின்னணியினை ஊக்கி கமுகியும். அக்காலகட்டத்தில் அப்பகுதியில் இயங்கிய முக்கியமான பெரிய இயக்கங்கள் தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகமும், தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் தாம். கழகம், இயக்கம் என்று தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகம் குறிக்கப்படுகின்றது. மற்ற இயக்கமென்று தமீழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் குறிக்கப்படுகின்றதென்பதை அறிய முடிகின்றது. 'மற்ற இயக்கத்தையென்பதற்கு குறிப்பிடும்போது ஒரு சமயம் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது:

"மற்ற இயக்கத்தையென்பதே சந்திப்பதென்றால் அவர்களையே பிரதேசக் காமப்புக்குப் நேரடியாகப் போக வேண்டும். ஆயுதங்களோட அவர்கள் எந்த நேரமும் பழங்குவதால் பெரியளவு அணுகப் பயப்பட்டார்கள்."(வலேிகள்; பக்கம் 69)

இதிலிருந்து மற்ற இயக்கமென்று குறிப்பிடப்பட்டது தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் என்று ஊக்கி கமுகுகிறது. இதே சமயம் இயக்கமென்று குறிப்பிடப்படும் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் விரிவாகவே நாவலில் விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

"பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக மாற்று அரசாங்கம் பரேில் ஒரு கமிட்டி அமைப்பை அவ்வியக்கம் வதை திருந்தது. ஏ.ஜி.ஏ.யைச் சந்திக்க முதல் விதானையாரைச் சந்திப்பதுபோல் அவ்விடத்துக் கிராமப் பொறுப்பாளரைச் சந்திக்க வேண்டும். பிறகு அவர்களது ஏ.ஜி.ஏ.சைச் சந்திக்க வேண்டும். ஏ.ஜி.ஏ.க்களாகும் மத்தியில் அடிக் கபி கட்டம் நடப்பெறும். தீவிரப்பகுதி ஏ.ஜி.ஏ. கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததால் சாதாரண விதாரணயார் பிரிவுகளுக்கும் அயலில் மானிப்பாய் விதானையாருடன் இருந்த பழக்கம் அவர்களோடு நிலவவில்லை. பெரிய பிரச்சினைகளைப் பொதுவாக ஏ.ஜி.ஏ. மட்டத்தினர் கததைத் தீர்த்துக் கொள்வர். பிரச்சினை மோசமானால் அவர்கள் எல்லாருக்கும் தலமையாயிருக்கிற அரசாங்க அதிபருக்காகக் கொண்டு போவார்கள். எல்லா அமைப்புகளையும் பொதுமக்கள் சந்தித்துக் கததைக் க்கப்பியதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. விதானையார், ஏ.ஜி.ஏ. தீர்ப்புகள் திருப்தி அளிக்காவிட்டால் மக்கள் முறைப்பாடுகளை நேரடியாக ஜி.ஏ. அமைப்புகளுக்காகக் கொண்டு போகலாம்." (வலேிகள்; பக்கம் 68)

இவ்விதமான விபரிப்புகள் அந்த இயக்கம் தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகம் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. நாவலாசிரியர் அந்த இயக்கத்தில் ஆரம்பத்தில்

